

جامعه‌پرستاری
از دو سال پیش
شروع به مطرح
کردن مشکلات
زیرساختی وزارت
بهداشت کرد
و این امر به مزاج
وزارت نشینان
خوش نیامد لذا
وزارت بهداشت
که اکثریت آن‌ها را
پزشکان تشکیل
می‌دهند، تمام
تلاش خود را به
کار بردن تا سیستم
پرستاری را با
چالش مواجه کنند

موجب شده است که پرستار از بالین بیمار جدا شود و در نتیجه بر خستگی پرستار و کاهش کیفیت خدمات می‌افزاید هر چند باز هم پرستار خود را موظف می‌داند که به همه وظایف خود در قبال بیمار رسیدگی کند. وی می‌گوید: «در حال حاضر تعداد پرستاران نسبت به گذشته در بخش‌های مختلف بیمارستانی تا حدودی افزوده شده است اما باز هم چون استانداردهای جهانی در قبال تعداد بیمار و پرستار و سختی کار رعایت نمی‌شود، من پرستار آن‌طوری که باید از کار خود در پایان شیفت رضایت داشته باشم، ندارم. حسینی هم که خود پرستار بخش مراقبت‌های ویژه است، ابراز می‌کند: «پرستاری که در بخش مراقبت‌های ویژه فعالیت می‌کند باید نسبت به دیگر بخش‌ها ویژه‌تر کار کند و این نیاز دارد که تعداد پرستاران و شرایط کاری آن‌ها هم به استانداردهای جهانی نزدیک‌تر باشد و ولی متأسفانه این اتفاق رخ نمی‌دهد و با وقوع بحران و افزایش تعداد بیماران ما به مشکل بر می‌خوریم چون نیرویی برای جایگزین کردن وجود ندارد و این امر مسلماً بر کیفیت کار مؤثر است.»

طرح‌های جدید استخدام پرستار؛ از نادیده‌گیری پرستاران بیکار تا پایداری سلامت جامعه

کمبود نیرو آن‌هم در کادر درمانی و تیم پرستاری، خستگی پرستاران و عدم توان کافی برای پاسخ به همه بیماران، کاهش کیفیت خدمات پرستاری و شیوع بیماری‌های واگیردار که جان پرستاران را به خطر می‌اندازد، از جمله مشکلات پرستاران در نظام سلامت است، وزارت بهداشت برای جبران این مشکل طرحی را تصویب کرد که طی آن بیمارستان‌ها خود اقدام به تربیت نیروی پرستار کنند و همچنین طی فراخوانی افرادی که علاقه‌مند به پرستاری هستند با صرف هزینه در مدت یک سال آموزش‌های پرستاری را دیده و در مراکز درمانی مشغول به کار شوند. توکلی در این باره نکته جالبی را می‌گوید: «طرح تربیت پرستار با بهیار یک‌ساله کاملاً برخلاف قانون است، در این طرح هر دیپلمه‌ای از هر رشته‌ای حتی با معدل ۱۲ با هزینه‌ای برابر ۵ میلیون و ۶۰۰ ثبت‌نام کرده است که با اعتراض سازمان بازرسی به ۳ میلیون و ۶۰۰ تقلیل یافت، به عبارتی این طرح یک اجحاف عمومی بود چرا که خیلی‌ها با مدارک حتی فوق‌لیسانس به امید یافتن شغل در آن شرکت کردند.»

وی عنوان می‌کند: «این در حالی است ما در حال حاضر ۴۰ هزار کمک بهیار آموزش دیده داریم که به کارگیری نشده‌اند و نیازی به تربیت مجدد و دریافت هزینه‌ای از مردم وجود ندارد، طرح تربیت پرستار بیمارستانی هم کاملاً عجولانه بود و با اعتراضات شدید جامعه پرستاری مواجه شد.»

حسینی هم می‌گوید: «استخدام افرادی که تنها یک سال آموزش غیرآکادمیک دیده باشند هیچ‌گاه مانند یک پرستار با چهار سال آموزش نمی‌تواند به ارائه خدمات بپردازد و این امر مسلماً جان بیمار را به خطر می‌اندازد و درست به همین دلیل جامعه پرستاری کشور به آن اعتراض کرد.»

اما آیا استخدام نیروهایی که آموزش کافی و لازم را ندیده‌اند و صرف هزینه‌ای مجدد با تربیت مجدد نیرویی توسط خود بیمارستان‌ها چاره کار است؟ طرح پرستار یک‌ساله چقدر می‌تواند جوابگوی نیاز مراکز درمانی کشور باشد؟ و در این میان تکلیف پرستاران بیکاری که به شکل دانشگاهی آموزش دیده‌اند چه

می‌شود؟ اصلاً پشت پرده این طرح چیست؟

نائب رئیس نظام پرستاری مشهد می‌گوید: «جامعه پرستاری از دو سال پیش شروع به مطرح کردن مشکلات زیرساختی وزارت بهداشت کرد و این امر به مزاج وزارت‌نشینان خوش نیامد لذا وزارت بهداشت که اکثریت آن‌ها را پزشکان تشکیل می‌دهند، تمام تلاش خود را به کار بردن تا سیستم پرستاری را با چالش مواجه کنند.» ریاحی می‌افزاید: «آن‌ها از ظرفیتهایی که در این راستا بهره بردند که تا حدی مغفول مانده بود و با بحث‌های غیر کارشناسانه کمبود پرستار در بیمارستان‌ها را مطرح کردند، در حالی که حرفی از تعداد پرستاران بیکار نزدند؛ خود ما از طریق چند رسانه به پرستاران بیکار برای ثبت‌نام در سایت نظام پرستاری فراخوان دادیم و در هفته اول ۱۱ هزار پرستار ثبت‌نام کردند، این یعنی ما کمبود پرستار آموزش دیده نداریم.»

وی می‌افزاید: «مشکل اینجاست که وزارت بهداشت به جای افزایش ظرفیت پست‌های درمانی برای به کارگیری پرستاران فقط بحث کمبود پرستار را تنها با هدف باز کردن راه خود برای تربیت پرستار یک‌ساله مطرح می‌کند و حاضر است سلامتی مردم را به خطر بیندازند.»

ریاحی یکی از انگیزه‌های طرح چنین دوره آموزشی برای تربیت پرستار را افزایش آشنایی‌های اخیر پرستاران و اخلاق در تأمین مالی و منافع جامعه پزشکی می‌داند و می‌افزاید: «وزارت‌نشینان با چنین طرح‌هایی فقط دارند روی سلامتی مردم معامله کنند چرا که برای ورود به دانشکده پرستاری رتبه کنکور بین ۴ تا ۵ هزار لازم است و این بدان معنا است که افرادی با ضریب هوشی بالا برای این شغل نیاز است.»

وی می‌گوید: «با اجرای چنین طرحی سطح جامعه پرستاری افت پیدا می‌کند و در نتیجه باز هم سلامتی جامعه به خطر می‌افتد چرا که در این طرح هر فردی با داشتن دیپلم و حتی معدل پایین می‌تواند شرکت کند؛ اما در جلسه‌ای که همه روسای دانشکده‌های پرستاری و کمیسیون تخصصی آموزش پرستاری در آن حضور داشتند با این مدل تربیت پرستار مخالفت شد و قرار شد که تربیت پرستار برای بیمارستان‌ها را دانشکده‌های پرستاری بر عهده بگیرند. بیمارستان‌ها تعداد کمبود پرستار خود را اعلام کنند و موافقت آن را از منابع انسانی وزارت بهداشت بگیرند، دانشکده پرستاری نیز نیروی موردنیاز را برای آن‌ها تربیت و در اختیارشان می‌گذارد.»

به گفته نوغانی هم «تصویب و اجرای این چنین طرح‌هایی از جانب وزارت بهداشت و درمان کشور تنها سنگ‌اندازی‌هایی جلوی راه پرستاران است که به اختلافات زیاد میان کارانه‌های دریافتی تیم درمانی اعتراض کردند و به دنبال حق و حقوق خود اجتماعات گسترده‌ای تشکیل دادند.»

وی در خصوص این طرح می‌گوید: «در بحبوحه اعتراضات پرستاران نسبت به تعرفه گذاری‌های خدمات پزشکی و پرستاری شنیده می‌شد که بعضاً برخی از پزشکان عنوان می‌کردند اگر شما پرستاران نباشید ما پرستار از سر خیابان می‌آوریم. لذا برای پاسخ غیرمنطقی به اعتراضات پرستاران طرح‌هایی من درآوردی به جای احترام به قانون و اجرای قانون هشت‌ساله تعرفه گذاری اجرا کردند.»

خبر مرتبط

واکنش وزیر بهداشت به طرح تربیت پرستار یک ساله

دکتر سید حسن هاشمی در واکنش به اجرای طرح تربیت پرستار یک ساله و اعتراض جامعه پرستاری کشور، گفت: این هم از آن موضوعاتی بود که بدرسانه‌ای شد و برداشت اشتباه از آن کردند.

وی توضیح داد: پرستار جایگاهش رفیع‌تر از آن است که در ایران شاهد هستیم. مشکل اینجاست که اجازه ندادند این رشته به عنوان واسطه بین بیمار و پرستار قرار گیرد.

وزیر بهداشت گفت: اکنون همراه بیمار در بیمارستان کار کمک بهیار و بهیار را می‌کند، شب کنار تخت بیمار بیدار می‌ماند، او را به آزمایشگاه و... می‌برد. این‌ها کار همراه بیمار نیست، وظیفه بهیار و کمک بهیار است. در آمریکا دوره تربیت این افراد ۴ ماهه است، ما می‌گوییم یک سال.